

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.01.1998
KOM(1998) 18 endelig udg.

98/ 0023 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1628/96 af 25. juli 1996 om bistand til
Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Den Føderative Republik Jugoslavien og Den
Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien**

(forelagt af Kommissionen)

Begrundelse

Efter Dayton- og Paris-aftalens undertegnelse forpligtede Kommissionen sig til at iværksætte en omfattende opbygningsindsats i Bosnien-Hercegovina i nært samarbejde med andre store bistandsydere.

I perioden 1996-1999 blev en milliard ECU øremærket til formålet som led i et opbygningsprogram til 5,1 mia. US\$.

I første halvdel af 1996 bestod bistanden hovedsagelig i forsyninger og varer til at dække de mest nødvendige behov i forbindelse med genskabelse af en normal tilværelse. Derefter blev der indgået forpligtelser til flere mellem- og langfristede projekter om reparation af infrastruktur, herunder boligbyggeri, vandforsyning, energiproduktion og transport.

Bistanden til Bosnien og Hercegovina er baseret på følgende to retsakter:

PHARE-forordningen og Rådets forordning (EF) nr. 1628/96, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2240/97.

Sidstnævnte forordning har været gældende i omkring halvandet år, og erfaringen viser, at visse bestemmelser eller manglende bestemmelser er til hinder for en smidig, effektiv og hurtig levering af Fællesskabets bistand, hvilket giver en ekstra komplikation i det i forvejen vanskelige og komplicerede politisk miljø for bistandens gennemførelse.

Fra forskellige kilder har der lydt kritik af den langsommelighed, der præger bistandsindsatsen. Årsagerne til forsinkelserne er mangfoldige, og flere af dem falder helt uden for Kommissionens kontrol:

- Politiske uoverensstemmelser i de centrale institutioner i Bosnien-Hercegovina har ofte ført til store forsinkelser i beslutningerne om, hvilke projekter der skulle gennemføres på et prioriteret grundlag
- De politiske betingelser, der anvendes som en del af Dayton-Paris-bestemmelserne vedrørende levering af genopbygningsbistand, har i flere tilfælde med rette ført til suspension af genopbygningsprojekter
- For at føre så nøje kontrol som muligt med projektudgifterne og for at bevare fuld gennemsigtighed er det meste af projektforberedelserne og projektgennemførelsen foregået efter en centraliseret fremgangsmåde
- De rammebestemmelser, som danner grundlaget for opbygningsindsatsen, betyder lange perioder til forberedelse, offentliggørelse og evaluering af bud.

For at overvinde nogle af de elementer, som forsinker bistandsindsatsen og følgelig flygtningenes tilbagevenden, har Kommissionen erkendt, at følgende hjælpemidler vil være nødvendige:

- I stedet for at det hele tiden er nødvendigt at involvere de centrale institutioner i beslutningstagningsprocessen vedrørende udvælgelse af programmer og projekter, foreslår Kommissionen, at man handler mere direkte med de regionale og lokale myndigheder og således øger fleksibiliteten i bistanden.

Dette vil også give Fællesskabet mulighed for at bistå de pågældende kommuner og støtte fredsprocessen i nært samarbejde med den høje repræsentant for Bosnien-Hercegovina.

- Erfaringerne fra det sidste halvandet år viser, at af hensyn til effektiviteten bør de fleste infrastrukturprojekter forberedes, gennemføres og kontrolleres af en enhed, der er baseret i Sarajevo. Det er derfor blevet besluttet at styrke Kommissionens tilstedeværelse i Sarajevo og at decentralisere nogle af aktiviteterne i forbindelse med genopbygning. Denne nye struktur er nu ved at være på plads.
- Som sidste led i den nødvendige forbedring af effektiviteten i forbindelse med Fællesskabets bistand foreslår Kommissionen en ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1628/96, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2240/97.

En ændring af den eksisterende forordning vil ikke i sig selv gøre leveringen af bistand til Bosnien-Hercegovina hurtigere og mere effektiv, men vil kombineret med de andre foranstaltninger, der er truffet, sætte Kommissionen i stand til at handle hurtigere på de områder, hvor den er ansvarlig, i den særlige situation i Bosnien-Hercegovina.

Rådets forordning (EF) nr. 1628/96 blev ændret den 10. november 1997 ved Rådets forordning (EF) nr. 2240/97. Denne ændring var baseret på artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 1628/96 og gav mulighed for at ændre bilaget til forordningen med kvalificeret flertal. Kommissionen foreslog ændringen, som blev vedtaget, for at gøre udbudsprocedurerne mere effektive. Ændringen i henhold til artikel 11 er begrænset til alene at gælde for ændring af bilaget til forordningen.

For at fremskynde gennemførelsen af projekter er der fastlagt en række foranstaltninger, som medfører en ændring af forordning (EF) nr. 1628/96.

- Det har vist sig, at loftet på 200 000 ECU for indgåelse af servicekontrakter ved underhåndsaftale ikke er tilstrækkeligt højt, når der er tale om kontrakter om faglig bistand. Forberedelserne i forbindelse med infrastrukturprojekter, etablering af fortegnelser over mængder og faglige forslag baseret på undersøgelse af ødelagte broer og vigtige bygninger koster som regel mere end 200 000 ECU, og derfor foreslås en tærskel på 400 000 ECU.
- Mindre genopbygningsprojekter med næsten udelukkende lokale komponenter er almindeligvis ikke af interesse for internationale aktører, medmindre de allerede er etableret på stedet. Derfor synes det berettiget med procedurer, der sigter mod tildeling af kontrakter til "lokale kontrahenter", hvor der også er mulighed for at indgå kontrakt med internationale virksomheder, som allerede er etableret i området.
- I de tilfælde hvor de gældende betingelser forhindrer sådanne procedure eller hvis disse har været resultatløse, foreslås det, at man - under ganske særlige omstændigheder - tildeler disse kontrakter efter underhåndsaftale til en kontrahent fra en af medlemsstaterne. Kommissionen vil således hurtigt kunne finde en anden kontrahent,

hvis den oprindelige procedure ikke giver resultater, eller gøre en international virksomhed interesseret, hvis det "lokale marked" deles af de lokale aktører.

- Ifølge artikel 116 i finansforordningen er der under særlige omstændigheder mulighed for at tildele kontrakter ved begrænset udbud. Erfaringerne har vist, at størsteparten af genopbygningsprojekterne ville kunne komme i betragtning i forbindelse med anvendelse af artikel 166, men almindeligvis burde der i forbindelse med projekter, som skal lette flygtningenes tilbagevenden, anvendes begrænsede udbudsprocedurer ved projekter på op til 10 mio. ECU for at reducere forsinkelserne mest muligt i disse vigtige tilfælde.

- Forpligtelsen til at høre artikel 12-forvaltningsudvalget indebærer ret betydelige forsinkelser i gennemførelsesprocessen på grund af forberedelsesarbejdet i Kommissionen (herunder oversættelse osv.), faste mødedatoer osv. Det foreslås derfor at hæve tærskelen fra 2 til 5 mio. ECU for at fremskynde gennemførelsen.

- Det forhold at der er to udvalg (PHARE og genopbygning) til at tage sig af Fællesskabets bistand, gør det allerede vanskeligt at gennemføre Fællesskabets projekter. Men forvaltningsudvalgets behandlingsprocedurer er også vanskelige, og med sigte på en mere effektiv fremgangsmåde foreslås det at anvende PHARE-udvalgets funktion for genopbygningsprogrammet.

- En anden vigtig hindring for hurtig gennemførelse af bistand består i den i finansforordningen fastsatte specifikke forpligtelse til at indgå finansieringsaftaler med modtagerlandet, normalt på regeringsniveau. Det er underforstået, at OHR altid høres. I betragtning af omstændighederne i landet vil Kommissionen anvende den mulighed, der er beskrevet i artikel 106, stk. 1, i finansforordningen, for at indgå finansieringsaftaler med regionale offentlige institutioner (kommuner eller andre institutioner i modtagerlandet) og for at bidrage til programmer og samarbejdsordninger, som kommuner eller regionale institutioner indsender i samråd med centralregeringen.

Det foreslås derfor, at:

- Servicekontrakter på under 400 000 ECU til faglig bistand tildeles ved underhåndsaftale, specielt vedrørende forberedelse, kontrol eller vurdering af Fællesskabets bistand.

- Arbejds- og leverancekontrakter på under 3 mio. ECU kan tildeles ved begrænset udbud for et af modtagerlandene. Når der ikke er mulighed for at anvende denne procedure på grund af de særlige forhold på det lokale marked, eller når proceduren ikke fører til tildeling af en kontrakt, kan arbejds- og leverancekontrakter på under 3 mio. ECU i undtagelsestilfælde tildeles ved underhåndsaftale til fysiske eller juridiske personer fra medlemsstaterne eller undtagelsesvis fra lande, som er modtager af PHARE-programmet.

- Med hensyn til projekter, som skal lette flygtningenes tilbagevenden, skal arbejds- og leverancekontrakter på over 3 mio. ECU, men på under 10 mio. ECU, tildeles ved åben udbudsprocedure eller ved begrænset udbud.

- Tærskelen for høring af forvaltningsudvalget (artikel 12-udvalget) bør hæves fra 2 mio. ECU til 5 mio. ECU for at øge effektiviteten. I tilfælde hvor foranstaltningerne ikke overstiger 5 mio. ECU, skal artikel 12-udvalget underrettes.

- Kommissionen bør være i stand til at bidrage til programmer og samarbejdsordninger, som kommuner eller regionale institutioner indsender i samråd med centralregeringen, og således øge fleksibiliteten.

- Artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1628/96 vedrørende hvilken procedure der skal følges, når artikel 12-udvalget har afgivet udtalelse, bør ændres således, at proceduren er den samme som den, der anvendes i henhold til PHARE-forordningen, for at gøre procedurerne mere effektive.

Med hensyn til underretning af de andre institutioner (Rådet og Parlamentet) er Kommissionen allerede i henhold til artikel 13 forpligtet til at aflægge rapport hvert kvartal. Imidlertid vil øget fleksibilitet gøre det nødvendigt med større gennemsigtighed og bedre og mere detaljerede oplysninger om gennemførelsen af Fællesskabets bistand i området. For at sikre dette må Kommissionen skærpe kontrollen og revisionen af projekter og programmer og indgå kontrakter med specifikke eksterne eksperter til dette formål.

Denne foranstaltning vil ikke have direkte konsekvenser for små og mellemstore virksomheder.

Rådet anmodes om:

- at vedtage den foreslåede forordning

Rådets forordning (EF) nr.

**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1628/96 af 25. juli 1996 om bistand til
Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Den Føderative Republik Jugoslavien og Den
Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EF) nr. 1628/96¹, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2240/97², vedrører økonomisk udvikling, genetablering af civilsamfundet og samarbejde mellem det tidligere Jugoslaviens republikker, samt reparation og fornyelse af infrastruktur samtidig med fortsatte politiske og økonomiske reformer;

for at tage hensyn til de usædvanlige omstændigheder i de lande, der er omfattet af denne forordning, er Kommissionen blevet opfordret til at stille forslag til meget væsentlige foranstaltninger til at forenkle procedurer og fremskynde gennemførelsen af projekter i henhold til forordning (EF) nr. 1628/96, for at Det Europæiske Fællesskabs bistand til denne region kan gøres mere effektiv;

ifølge artikel 11 i forordning (EF) nr. 1628/96 afholdes udgifterne i henhold til finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget;

artikel 9 i forordning (EF) nr. 1628/96 fastsætter, at tjenestekontrakter til beløb på ikke over 200 000 ECU kan indgås ved underhåndsaftale, og det skønnes, at omstændighederne i regionen berettiger til særlige bestemmelser for indgåelse af faglige bistandskontrakter til beløb på ikke over 400 000 ved underhåndsaftale, navnlig vedrørende teknisk støtte og overvågning af projekter;

ifølge artikel 116 i finansforordningen kan der indgås kontrakter om bygge- og anlægsarbejder og leverancer ved geografisk eller på anden måde begrænset udbud under ekstraordinære omstændigheder og på visse betingelser; på baggrund af den ekstraordinært vanskelige situation i de lande, der er omfattet af denne forordning, er betingelserne for anvendelse af procedurerne for begrænset udbud opfyldt;

---

¹ EFT L 204 af 14.8.1996, s. 1.

² EFT L 307 af 12.11.1997, s. 1.

flertallet af infrastrukturprojekterne har i kraft af deres art en betydelig lokal komponent, der af hurtigheds- og effektivitetshensyn berettiger til en udbudsform, der er begrænset til et enkelt af modtagerlandene;

hvis de særlige forhold, der gør sig gældende på det lokale marked, eventuelt ikke muliggør anvendelse af denne udbudsform, eller hvis proceduren ikke fører til nogen kontraktindgåelse, kan underhåndsaftale med internationale kontrahenter berettiges;

projekter, der bidrager til at lette flygtnings hjemvenden, bør være omfattet af procedurer for begrænset udbud for dermed at gøre gennemførelsesfristen så kort som mulig;

artikel 10 i forordning (EF) nr. 1628/96 fastsætter, at finansieringsafgørelser vedrørende beløb på over 2 mio. ECU kræver godkendelse i det udvalg, der er nedsat ved artikel 12;

dette beløb er blevet forhøjet til 5 mio. ECU af hensigtsmæssighedshensyn;

artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1628/96 fastsætter særlige regler for udvalgets beslutningstagning;

de for dette udvalg gældende procedurer bør ændres for at strømline procedurene;

for at øge smidigheden i Fællesskabets bistand bør Kommissionen også sættes i stand til i samråd med centralregeringen at bidrage til programmer og samarbejdsordninger, som forelægges af kommuner og regionale instanser -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der foretages følgende ændringer i forordning (EF) nr. 1628/96:

a) Følgende stykke indsættes i artikel 9:

Tjenestekontrakter i form af faglig bistand kan tildeles ved underhåndsaftaler, når transaktionerne ikke overstiger 400 000 ECU, særlig med henblik på at forberede, overvåge eller evaluere Fællesskabets bistand.

Arbejds- og leverancekontrakter, som ikke overstiger 3 mio. ECU, kan indgås ved procedurer, der er begrænset til et af de modtagerlande, der er omfattet af denne forordning. Hvor de særlige kendetegn ved det lokale marked ikke muliggør anvendelse af denne procedure, eller hvor proceduren ikke fører til indgåelse af en arbejds- eller leverancekontrakt, kan kontrakter, som ikke overstiger 3 mio. ECU, under ekstraordinære omstændigheder indgås ved underhåndsaftale med fysiske og juridiske personer fra medlemsstaterne eller i undtagelsestilfælde fra modtagerstaterne af PHARE-programmet på de betingelser, der er specificeret i denne artikel.

I forbindelse med projekter, der bidrager til at lette flygtnings hjemvenden, kan arbejds- og leverancekontrakter, som overstiger 3 mio. ECU, men ikke 10 mio. ECU, indgås ved offentligt udbud eller begrænset udbud. De procedurer og tærskler, der er anført i artikel 10, stk. 1 og 2, finder anvendelse.

b) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

Finansieringsafgørelser vedrørende beløb på over 5 mio. ECU træffes efter proceduren i artikel 12, stk. 2. Det i artikel 12 omhandlede udvalg holdes informeret om foranstaltninger, der finansieres med beløb på under 5 mio. ECU.

c) Følgende indsættes i artikel 11 som stk. 3:

Kommissionen kan i samråd med centralregeringen beslutte at bidrage til programmer og samarbejdsordninger som omhandlet i artikel 4, der forelægges af kommuner eller regionale instanser. De procedurer og tærskler, der er anført i artikel 10, stk. 1 og 2, finder anvendelse.

d) Artikel 12, stk. 3, affattes således:

Kommissionen træffer afgørelser, som straks finder anvendelse. Hvis disse afgørelser ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse afgørelser. I så fald skal Kommissionen udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på seks uger.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i første afsnit.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Den anvendes indtil den 31. december 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

ISSN 0254-1459

KOM(98) 18 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

11 01

Katalognummer : CB-CO-98-043-DA-C

ISBN 92-78-30421-2

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg